

ئەم دیمەنە خۆت کیشاوتە

ئەدیب نادر
(بریتانیا)

زۆرجار كېيى بەلگەى ناشرىنىيە، ژنەكەم پاش قاوەلتىبىيە ساردوسپەكە، دەمودەست واى وت و پىشى وتم: دەزانى ئەم ماوەيە تابلىتى ناشرىنى و تەنيا بە توورەيى دەتوانى سەرتاپاي ناشرىنىيەكانت بەر با بەدەيت؟ بىرم كردهو شتىك بلىم، بەلام ورتەم لىوہ نەھات. ھەر تەنيا بۆ ئەوہىش ھەست بە زىندویتی خۆم بەكەم، مالم بەجى ھىشت و بە پى لۆژلۆژ بەرەو سەنتەرى شار رۆيشتەم. چاوم بە ھەر لایەكدا دەگىرا، ھەر ئاراستەيەكم بە نيگا دايترا، درەختەكان تىپايدا قىر كرابوون و ديوار جىي گرتبوونەوہ. يانى ئىدى جىگايەك نەمابووہ پىيەكافمان ھەنگاوەكانى خۆيانى تىپا بەرھەلدا بەكەن. نەك ھەر ئەوہ، زۆر شتى پى ئەژماری تىرش روويان دابوو، لەوانە جىوہى چۆلەكە و گمەگمى كووخىيە پى شومارەكانىش گوتيان نەدەسمى. چاخانەكەى لای مەحكەمە ئاوەزمى بە قسە ھىنا و بىرارىكى بەلەزى ختووكە دا، بە خۆم وت: دەرۆمە ئەوئ چايەك دەخۆمەوہ و ئەو چەند درەختەى دەورىشى ھەتەن خاوخلىچكىيەك بە تارىكبىنىيەكەم دەبەخشن، بەلام لەوئش ھىچ شتىك نەمابوو!

نازانم بۆ وەكو دزىكى تازەكار پەيم بە خۆم برد و ناشىيانە چاوم بە ھەموو لایەكدا گىرا بە پى ئەوہى تاقە توورەيەك چىيە چاوەكانم بەكەن بە چوارچىوہ، چاوە لە ھەموو لایەك ھەر بە ناشرىنى ئاشنا دەبوو، ئەم كېيىيە ھەموو لایەكى تەنىبووہوہ. وتم چىدى پىياسە كەلكى نەماوہ، با چايەكەم فر كەم و برۆمەوہ، ئەوئش دەقاودەق بە شرووبىكى تال دەچوو! ناچارانە وەكو مندالىكى نەخۆش و دەرەدار ھىواش ھىواش كەوتە ھەلقوراندنى. لەو ئانوساتەدا گوتىم بەو چەند گوزارەيە زىنگايەوہ كە ھەموو رووداوەكانى تەمەنى لەخۆيدا كورت دەكردەوہ، لەولامەوہ چەند كەسىك خەرىكى كاوتىزكردنەوہى شتەكانى رۆژ بوون، يەككىيان، بەوہدەچوو بە خۆشباوەرى ئەوانى تر دەھرى بووى، پى بەزەييانە دەرپەرانە: بەخوا ھەر ھەمان تاس و ھەمان ھەمامە، بەلام ئىوہ كوتىرن! ئەوہى ئىوہ دەبلىن قسەيەكى زۆر

ساویلکانه‌یه، به‌راستی ده‌لئی سی ساله کارفریدانتان بیرچۆته‌وه و گه‌وره نه‌بوونه! یه‌که‌وراست که‌سیره‌بیه‌کی ناکاوانه یه‌خه‌ی گرتم، به‌لام هه‌ر زوو خۆم لی‌راپسکاند و به‌لاچاویتک نیگام ناراسته‌ی ئه‌و لایه‌ کرد که‌قسه‌کان لی‌وه‌ی ده‌هاتنه‌ به‌ر گویم. گه‌نجی‌کی ریش تهنک به‌تۆتیکی نیمچه‌ تووره‌وه‌ه‌لیدایی: ده‌ته‌وی چی‌ بلئی؟ ئه‌م بارودۆخه‌ هه‌ر وه‌ک خۆی ده‌مینیتسه‌وه؟ ئه‌وی یه‌که‌میش زۆر به‌ ئاسانی و وه‌کو ئه‌وه‌ی هیچ بیرتیکیش له‌ وه‌لام نه‌کاته‌وه، به‌روویه‌کی دره‌وشاوه‌وه‌ وتی: ریتک ئه‌وه‌م مه‌به‌سته، به‌م شیوه‌یه‌ - ده‌ستیکی راوه‌شاند وه‌کو ئه‌وه‌ی بلئیت به‌م دانیشتنه‌ - ئه‌سته‌مه‌ به‌ شه‌قلی‌کی تری بارودۆخه‌که‌مان ناشنابین! تاس بردنه‌وه‌یه‌کی تابلئی تال و ناخۆش ئه‌ندیشه‌ی داگرتم و به‌دریژایی رینگاکه‌یش وای لیم کرد گویم له‌ زربکه‌ی پیتی‌کانم بیت و هه‌ست به‌وه‌ بکه‌م به‌ناو درکستانیکی بی‌ ئاماندا رت ده‌بم و خوینم لی‌ ده‌چۆریتسه‌وه. به‌ژیر سیبه‌ره‌کانی بناغه‌ توکمه‌که‌ی قه‌لای شاردا، به‌ سستی هه‌نگاوه‌ به‌ نازاره‌کان رینمایی گه‌رانه‌وه‌یان کردم و بیریشم هه‌ر لای ئه‌وه‌ بوو که‌ قه‌ت ئه‌ستۆم له‌ نیری ئه‌م بارودۆخه‌ رها نابیت. دره‌نگیک، به‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ پروداوه‌کانی ئه‌م دواییه‌ و هه‌موو ئه‌وانه‌ی ته‌نیا و ته‌نیا به‌ مه‌تره‌ی ته‌مه‌نه‌کان ده‌پیتوران، گه‌بشتمه‌وه‌ مالی، گه‌رچی دره‌نگیش نه‌بوو، به‌لام تاریکایی ته‌نیا دنه‌ی خه‌وی ده‌دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌بشدا هه‌ستم کرد خه‌وتن زیناکردنیکی له‌بووردن نه‌هاتوه‌ به‌رانبه‌ر به‌و حال و باره‌ی ئابلقه‌ی داوم، وه‌لی چی له‌گه‌ل جه‌سته‌یه‌که‌دا بکه‌م که‌ به‌ده‌ست تی‌فکرینیکی سه‌رومپه‌وه‌ ره‌تاوه‌، به‌ده‌ست ئه‌و سه‌ره‌نشته‌ به‌رده‌وامه‌وه‌ هه‌لاهه‌لا بووه‌ که‌ بی‌ لی‌یر خۆی پی‌ شه‌رمه‌زار ده‌کات و ده‌لیت: ته‌نانه‌ت دۆنکی‌شۆتیکیش نیم، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌، بگه‌ به‌ده‌ست رهنج به‌خه‌ساری و دوورینه‌وه‌ی هیچ و شتی تریش، کۆلی پیتراوه‌ و تابلئی له‌ ژبانی خۆی وه‌رپه‌.

ئاخریه‌که‌ی خه‌و هه‌ر زینای پی‌ کردم، به‌لام زینایه‌ک وه‌کو ئه‌وه‌ وابوو به‌ په‌نجه‌کانم ئه‌نجامی بده‌م نه‌ک به‌... چونکه‌ پتر به‌ وشه‌ یه‌کتریره‌کان ده‌چوو، ریتک وابوو، هه‌نی خه‌نه‌ی پرپر بوون و گه‌لیکی‌شیا‌ن بۆش و به‌تال. چی‌ بلیم؟ بیر ده‌که‌مه‌وه‌، هه‌موو شته‌کانم به‌ تیکه‌لی له‌لادا به‌رجه‌سته‌ ده‌بن، خه‌و هاتوه‌ته‌ ناو سنوره‌کانی بیداریه‌وه‌، به‌لام به‌رله‌وه‌ی بیداریش سنوره‌کانی خه‌و به‌ه‌زینتی، ئه‌و به‌یانیه‌ به‌ به‌رجه‌سته‌بی هاتوه‌ ناو چوارچیه‌ی که‌لکه‌له‌ قووله‌ به‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌وتاهه‌که‌ی به‌ر له‌ چاو لیکنان و چوونه‌ ناو مردنه‌

کاتییه‌که‌وه‌. ئه‌و به‌یانیه‌، وه‌ک هه‌موو به‌یانیه‌کانی تر، باخچه‌که‌مان وه‌کو له‌پی ده‌ست وابوو، نا نا راستیه‌که‌ی به‌ سه‌ربانیکی سواخدر او ده‌چوو، تاله‌ گیایه‌کی‌شی تیدا نه‌بوو، ئاورشیتیکم کرد بو‌ ئه‌وه‌ی نه‌ختیک روخساره‌ سه‌حراییه‌که‌ی بشپۆتیم و بۆنی خاکیش ناشنای سیبه‌کانم بکه‌مه‌وه‌. له‌سه‌ر یه‌کتیک له‌ که‌رپووجه‌کانی ده‌وره‌که‌ی شتیکی سه‌وزئامالم بینی به‌ ئاسته‌م ده‌جوولایه‌وه‌، وا هاته‌ به‌ر چاویم یه‌کتیک بیت و بیه‌وی پانتۆلیکی تابلئی ته‌سک له‌به‌ر خۆی داکه‌نی، یان په‌ریه‌کی ده‌ربایی بیت و له‌سه‌ر که‌ناری‌که‌دا هه‌ولی ئه‌وه‌ بدات به‌ خشکه‌خشک بگه‌ریتسه‌وه‌ ناو ده‌ریا. لاپه‌سه‌نی چاویلکه‌که‌ی پی‌ هینام و لیتی نریک و نریکتر بوومه‌وه‌، ئینجا زانیم زیکزیکه‌یه‌که‌ و خه‌ریکی کارفریدانه‌. هه‌ستی به‌ میکرۆسکۆب بوونیکم تیتگه‌را و به‌ وردی دیقه‌تم دا، ده‌تگۆ ئافره‌تیکه‌ و به‌ به‌ره‌ژانی مندالبوونه‌وه‌ نازار ده‌چیژی. تۆژی ئاوم پیتاکرد، وه‌ک بلئی به‌وی ده‌ستگیرۆی بکه‌م تاوه‌کو زووتر له‌ مه‌ینه‌تیه‌که‌ی قوتار بیت. دار هه‌رمیکه‌ بو‌قه‌ده‌ریک بیرمی که‌مه‌ندکی‌شی خۆی کرد و لیتی غافلگیر بووم، که‌ نیگاکانم سه‌رله‌نوئ ئه‌و ناراسته‌یه‌یان گرته‌وه‌به‌ر، له‌و شوینه‌ ترازابوو، له‌ ژیر گوله‌باخه‌ کوله‌به‌نه‌که‌دا ته‌کانی به‌تینتری بو‌ ئه‌وه‌ ده‌دا خۆی له‌و قالبه‌ ره‌قوته‌قه‌ و له‌و میرووله‌ بپیرادانه‌ بره‌خسینی که‌ تیی ورووکابوون، تۆزیک ئاوم به‌ میرووله‌کاندا کرد، هه‌ستم کرد دیسانه‌وه‌ مه‌به‌ستم یارمه‌تیدانیتی، به‌لام هیچ شتیکی رووی نه‌دا. نازانم به‌ چ شتیکی تروه‌ سه‌رقال بووم، نیسو سه‌عاتی تر تپه‌ری و شوینی تاینم به‌سه‌ر کرده‌وه‌، بینیم زیکزیکه‌که‌ وینه‌ی ئۆتۆمبیلکی لی‌هاتوه‌ که‌ له‌ کۆره‌وی‌که‌دا په‌کی که‌وتوه‌ و جیه‌یلراوه‌، میرووله‌کانیش وینه‌ی خه‌لکانیک تیی ورووکاون، ده‌لیتی فیتنه‌رن که‌وتونه‌ته‌ ویزه‌ی تاکو هه‌لیوه‌شپینه‌وه‌، ئه‌ویش هه‌ر لنگه‌فرتیه‌تی و ئه‌وانیش وه‌ک بلئی بی‌ لی‌یر له‌ کردنه‌وه‌ی بورغووه‌کان به‌رده‌وامین، ئه‌گه‌رچی ئه‌م که‌ینه‌ویه‌نه‌ زۆری پی‌چوو هه‌تا له‌کاربان خست، وه‌لی ئه‌وه‌نده‌ به‌ دل و به‌گیان خه‌ریکی ئیشه‌که‌یان بوون، بوونه‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئاسۆی دنیا‌یه‌کی تر به‌ بیرکردنه‌وه‌م ببه‌خشن و به‌خۆم بلیم: بریا ئیمه‌ میرووله‌ بوونیا‌یه‌!!

ئیتیر چاوه‌کانم کۆلیان داو ئاگام له‌خۆم برا. نالیم کاتی هه‌ستم، ده‌لیم که‌ چاویم کرده‌وه‌، چونکه‌ خه‌وته‌که‌م ته‌نیا چاو نووقاندن بوو، که‌شوه‌ه‌وایه‌کی سه‌رودلگر و مۆته‌که‌ئاسا زه‌فه‌ری به‌ دل و ده‌روونم برد و سه‌راپا سیحری سروشت و بوونی لی‌ به‌تال کردمه‌وه‌. هه‌ستم کرد ده‌لیتی قالبیکم، قالبیکی بۆش و به‌تال،

قالبتیک، که هونهرمه ندیك بۆ چتکردنی په یکه رتیک نامادهی کردوه و دواجار لیتی پاشگهز بووه ته وه و پشتگوتی خستوه. بایه کی ته پوتوزاوی هه له شهیش به گژ خولک و خوومدا چوو، چاوتیکی بئ ئومیدانه م به دهورو به ردا گیرا و بیرم بۆ ئه وه چوو به م شیوه به شار شیوهی گۆرستان له خو ده گرتیت، هه موو شتتیک نوقمی تۆزو خو ل ده بیت. به که وراست ئه م باره م وا په رچه کرد که سروشتیش ره نگدانه وهی ئه و سه رو به نده به که به سایه ی خه لکه که وه شه قلی وهر گرتوه.

بئ گومان زه وق و مه زاجم، سالانیتیک بوو، وه کو پاشه رو ی لیتها تبوو، بلتیت و نه لیتیت له نه خته په لپ و بیانوویه ک ده گه را دارتیک له خو ی وهریدات و به هه راسانییه کی ناخو شترم بسپیرتیت. سه رباری هه موو ئه مانه، هاوینیش بوو. هاوینیتیک وه ک بلتی مانگی ره مه زان به رو کی گرتی. دوینیش که له چایخانه که دا دانیشتبووم، راستییه که ی به و شیوه به په یم به هاموشۆکه ران برد وه ک ئه وه ی به رو ژوو بن. چاوه کانم گه رما وشکه که زه فهری پتیردبوون و ده تگۆ مشتت خوییان تی کراوه. کتوپر مۆچار بییه که ی دوکتور محهمه د نووره دینم هاته وه یاد: چاوه کانت به گه رمای به تین گوشاریان به رز ده بیته وه، ده بی زوو زوو به سه هو ل گوشاریان دابه زینی و فینکیان بکه بته وه، ئیتر خو به خو به ره و سارنجۆکه که خل بوومه وه، ده رگا بچۆلانه که ی سه ره وه یم راکیشا، بۆنیتیک بۆگه ن هورووژمی هیتیا به ده ره وه، هه ندیك ئا و له ناویدا گۆلای به ستبوو، ده ستیتیک بۆ ئه و ته راییه ی ناوه وه ی برد، فریام نه که وت، منیش له به ر ئه وه ی ده میتیکه سارنجۆک له ماله که مدا بۆ ته دۆلاب، نه فهرتم به هه موو لایه کدا به ره له دا کرد، وه ک بلتی نه فهرته کان کومه لیک شه مشه مه کویره ی نا و ئه شکه وتیتکی هه زار به هه زار بن و له پرتیکدا فرتی بۆ بکه نه ده ره وه. دنیا که ئه وه نده ی تر لیم بوو به چه رمه چۆله که. پتچیک، پتچیک سهر به سه یر به سکمدا هات، چاوتیکم به خو مدا گیرا، ته نیا شو رتیکم به بالامه وه بیینی، زانیم شه وی له تا و گه رما که هه موو شتتیکم له به ر خو م دامالیوه، چنگ له سه رشان خو م کوتایه توالتیته که.

ئه و کاته ی له پاشه رو کیتکی شل شل خالی ده بوومه وه، سه ره تا ره جه بی پاله وانی رو مانیتکی مونیفم هاته وه یاد و پاشان کتوپر مارف عومه رگولی هاو ریتی گه نجیی خو م بیر که وته وه، به راستی هه ندی بارودوخی رو ژانه سه یره و هه لویتستی سه یر و سه مه رت بیر ده خه نه وه. منیش ئه و کاته م بیر که وته وه که له زیندان به ربوو بوو و له گه ل نوعمان دل سو زدا سه ردانیمان کرد، شتگه لیتکی زورمان

له مه ر زیندان و ئه شکه نجی و زور شتی تربیش وت و گو ی لی بوو، به لام ئه وه ی وه کو په یکه رتیک بالابه رز له گۆره پانی یاده وه ریمدا سه رکه ش مایه وه، ئه وه بوو که وتی: که له زیندان ده بیت، هیچ شتتیک هه نده ی خو خالی کردنه وه خو ش و ئاسووده که ر نییه. ئیتر که له به رده م ئاوتیه زه به لاهه که ی لای ده ستشوره که را وه ستام، ئوخزنیکی به تام ده روونی فینک کردمه وه، هیشتا شلیپ ئاوم له سیمام نه دا بوو، ئاوتیه که له به رانه رمداد بوو به زاریکی ئه فسانه یی، ده تگوت خوشو کیتکی بئ هاوتایه و به زمانه درتیه که ی په لاماری مه گه زتیک ده دات و هه لی ده لووشیت. منیش ناگه هان هه للووشران راپتیچی کردم، به لام هه ستم به وه نه کرد به کۆمه لی ریخۆله، یان ئه و چاله ی ئه لیسسه که ی لوویس کارۆل پیایدا تلۆر ده بیته خواره وه، شو رده مه وه، ئاخۆ له ئاوتیه که خو م بینیبوو؟ نازانم، به لام ئه و رقه ئه ستوره ی ده ره ق به خو م به م دوادواییانه له ناخمدا په یتا په یتا ده بوو ژایه وه، وای کرد ده روو به ر تاریک بیینم. یه کسه ر له گۆره پانیتیکدا خو م بینیبیه وه وه کو گه ده یه کی بئ تانوپۆ و ابوو. دنیا یه کی تر بوو! یان به شتیک کۆن، یان تازه ی هه ر هه مان دنیا ی خو م بوو؟ ناتوانم بلیم، ئه وه ی ده توانم بیلیم ته نیا یه ک شته، ئه ویش ئه وه یه هه رچی ده نگیتم ده رده په راند، ملیونان سه دای ده دا یه وه. نازانم تاسیردنه وه بوو، یان تیفکرین بوو له خه ونی ده ربازبوون له شو نیتیک که زور له میتر بوو قه فه زتیک ته نگ بوو بالی روحمی له شه ققه ده خست، نه ک هه ر ئه وه، به لکو بوو بوو به مۆته که و تیایدا هه ستم ده کرد ده بی به خه به ر بیم بۆ ئه وه ی له و دۆزه خه قوتار بم.

بیرم له پرسیارتیک کرده وه، ئیره کو تیه؟ گه رچی شو نته که پیم نامۆ نه بوو، چونکه ئه و ژبانیه ی من لیوانلیتو بوو له و جو ره شو تینانه، که چی له هه رمه وه هیچ وه لامیتیک هه لنه قوولا. وه لی به خو م وت: هه ر کو تیه کیش بیت قه ت له و شو تیه خراپتر نابی که لیتیه وه به ربوو مه ته خوار ی. ده ستیتیکم به ده موچاومدا هیتا، تابلتی زبرد ی بوو، چاوه کانیشم له ودیو چاویلکه یه کی ئه ستوو رتردا په ناگیر بوو بوون، په نجی کانم به ته ویله پانه که مدا هه لگژان و که چه لیبه ک له پی ده ستمی پر کرده وه، قزه تا سه رشان هاتوه سپییه که م نه وازشی ده ستمی نه کردم. کات نازانم که ی بوو، به لام به گو تیره ی ئه و هه لنوارینه م به ده روو به ردا هه موو شتتیک تاریک ده ینواند، بیرم کرده وه: ئاخۆ من که ی له م شو تیه دا بوومه؟ ئه گه رچی به خه ونیتیک ده چیت، که چی من نه مبینیه وه، به لکو هه ست ده که م تپیدا ژیاوم! ته نیا ئه وه ی به حال له به رانه ر خو مدا ده مبینی، په نجی ره یه کی بچووک بوو، چاوه روانی ئه وه بوو ده ستتیک

ئاوولاي بكا ته وه. منيش به كویره كویر، به لام به پی خشكه لئی نزیك بوومه وه، په نجه ره به کی چوارگوشه بی بچووک بوو، لاپره سه نیسه کی غه واره تینی بو هینام. بزانم له ویدیوی چی ده گوزهریت و ویستم زووبه زوو ههردوو دهستم بکه به دوو مه شخه لی رووناک و ئاوولای بکه مه وه، به لام نه بوون به مه شخه لی رووناک، بچی نه بوون؟ تۆزیک له خۆم رامام و به وه وهلامی خۆم دایه وه که ئاگردانه کی ناوه دم ده میکه په پکه کی خواردوو و خاموشه، بویه، ئینجا نیگه رانی برپاره کی می کر میون کرد و نه مزانی به کام دهست؟ به راست، یان به چه بیکه مه وه؟ قه دهرتیک بیرکردنه وه به کی وه رسکه ره خه کی گرتم، بی راده سه غلته و نارچه ته کی کردم، جار تیک راستم هه لبری و برده مه پیشه وه، جار تیکیش چه پم جوولانده وه، وه کو نه وهی سوپای فه رمانده به کی بن و له دووقولته وه بیه وی بیانجوولتینی، وه لی تیفکرین و بگره وه برده ی نه و بیرکردنه وه ناماقولته ی راست و چه پ و چه پ و راست، قیزیان هه ستاندم و بو نه وهی له بیر بکه م، تم لی خسته کار، نه وسا بی دوولتی و به شیوه به کی ئاساییانه و راست و چه پ هینان به سه ره نه و دردۆنگییانه دا هه ردوو دهستم رایه ل کرد و هه ردوو تایه کی خسته سه رپشت.

ئاسۆیه کی بی راده تاریک و پراوپر له سه روسه دا و هاتوه لالا گه مارۆی چاوه کانیان دام و گوچکه کانیان ئاخینم، نه ویدیو رووبه ری تابلویه کی رینی ماگرتانه ی به نیگا کانه به خشی، هه ستیکی رمۆک هه وساری کردم، نه م په نجه ره به چه پیوه ندیبه کی به ئاسمانه وه هه به، نه ی نه م ئاسۆ ره شه؟ بو درخت نابینم، بو مانگ دیار نیبه؟ بو به بارته قای سه رزمیری شاره که هه ور نابینم، تا ئومیدی نه وه له لامدا چه که ره بکات که تۆزوخولی نیشتوی سه ر ماله کان و زروزیل و چلکی قه قماغه گرتوو رامالیت، بو! بو! چاوه کانه وه کو دوو زینده وه ری ته مه ل مه وداکانی تاریکیه که یان بری و له قوولاییه کی دوور رامان، ههستم به وه نه کرد پیوستیم به ته لیسکوپ بیت، نه ستیره به کم بینی، به قنچه که یه کی گه بیسو ده جوو، روومالی نه و مه ودا ئاسمانیبه م کرد که هه ته ری چاوه کانه ده یان توانی بیخه نه چوارچپوهی خو یانه وه، له شوپنیک زۆر دوور نا، جهستم گۆشه یه کی تیژی له گه ل زوویبه که ی ژیر پیتمدا دروست کرد و نه ستیره به کی ترم بینی، وه کو خالیک کی کو ترا و ابوو، ده دره وشایه وه، به لام زۆر له وهی تره وه دوور نه بوو، هه ولم دا مه وداکانی تری ئاسمان بپرم، شتی تر بدۆز مه وه، له ره شایی به ولاره شتیک ترم به رچاوه نه که وت، ناچار که وقه رامان له دوو نه ستیره به،

له خۆم پرسى: تۆ بلئی نه مانه نه ستیره ی خوشبه ختی ئیمه بن؟ خوشبه ختی ئیمه!! تۆ بلئی نه مانه نه ستیره ی رینمایى کردنى کاروانى ئیمه بن بۆ گه یشتن به قوناغ؟ قوناغ!! یان نه ستیره ی به ده به ختی و نه گه یشتن بن؟ ئیتر هه ستی مندالیکم تیگه را، ویستم دنیا بیته مه یدانیک و منیش هه رجاره ی گۆیه ک له دوو گۆ زویبه بکه م به تۆپ، به لام نه فسوونه کانی مندالیی به تال بوونه وه، له بهر نه وهی ئیستا ئیدی هیچ شتیک نه ده بووه یاری و نه م خواسته ییش به هیچ شیوه به که نه ده هاته دی، بۆیه ئاوه زم ته نیا و ته نیا شتیک لی کدایه وه، نه و شته ییش کشانی نه ستیره کان بوو، به لام بۆچی؟ وه لامه که شم نه وه بوو، چونکه شه ویان والی کردوو له لیره سه قام بگریت، وه لی نه فسووس وزه ی بینیم کول کول هه لگه رابوو، ئیتر هیچم نه ده بینی، وتم: مادامه کی له ریگای نه م په نجه ره به شه وه هیچم پی ناکریت، مادامه کی له میانه یه وه دهستم به هیچ ناگات، ئیدی چه پیوستیبه کم پیته تی؟ هه ر که نه م چند وشه یه م دایه بهر گوئی خۆم، بی راده ده هری بووم، به زه بر ده ستیکم بو په نجه ره که رایه ل کرد، پیتموایی ده مویست به رووی نه و تابلویه دا دایبخه م که نیگاکانی چوارچپوه ده کردم، که چی له بهرانبه ردا ئاوتنه که زه بهرکه ی قووته وه و درزیک سهرانسهری له سه ر رووه که یدا ده رکه وت، درزیک، روخساری دابه ش کردم، به وردی دیقه تم دا، قنچه که که وه تبه وه به شیک روخسارم و خاله که ییش که وه تبه وه به شه که ی تری، ئاوتنه که ییش وه کو ده میکی به لاقرتی بزهی ده هات، ته ماشای بز که ییم کرد، وه کو هینه که ی مۆنالیزا سه رسامی نه کردم، به لکو بی راده پیی سه غلته بووم، چونکه چریه چریکی عه نتیکه لیبه وه سه ری کرد و خزی ئاخنیسه ناو گوچکه کاغه وه، چریه چریک ناواخنی که لله سه رمی کرد به پوره هه نگیکی به وژه وژ و سه رومر ده یوژاند: نه م دیه نه خۆت کیشاوته. نه م دیه نه خۆت، مادامه کیش قه له مره وت به سه ر ئاسمانی ناو دیه نه که دا ناشکی، مادامه کی، مادامه کی. ده بی زۆر، زۆر زۆر چاوه رپی کشانی نه ستیره کان بیت. به بی نه وهی به سه ر قه مسته ری خۆمدا زال بم، تفیک به سه ر ره نگدانه وهی وینه که مدا شوپروه وه، ئیتر خۆم به خۆم وت: ئیسته ره م تۆ تف له و دیوه ناشرینه ده که ییت که وه کو گوژیکی پوک وایه، ته نانه ت کر میکیش قایل نابیت تیایدا بکه ویتته جووله.

حوزه برانی ۲۰۱۸: هه ولیر